

ЗАДУЖБИНА

„ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ“

Скерлићева 1, Београд 011/2458-033

zad-d-m@nb.rs

zdm.nb.rs

Добитник Награде Десанка Максимовић (2021)

Образложење жирија за доделу награде „Десанка Максимовић“ за 2021. годину

Жири у саставу: Тања Крагујевић, Владимир Копицл, Слободан Зубановић, Соња Веселиновић и Светлана Шеатовић, председник, донео је једногласну одлуку на електронској седници одржаној 15. априла 2021. године да се Награда „Десанка Максимовић“ за укупан допринос српској поезији, који додељује Задужбина „Десанка Максимовић“ за **2021.** годину додели **Сашу Радојчићу**, песнику, критичару, редовном професору и преводиоцу.

Награда „Десанка Максимовић“ додељује се за укупан допринос српској поезији, а Саша Радојчић је песник који је аутентичним песничким опусом успешно синтетизовао филозофска знања, свеопшту ерудацију и једноставност песничког израза. Саша Радојчић представља линију српске поезије усмерене на традицију песништва, софистициран исказ и оригиналност ослоњену на лично искуство. Тиме је дао посебан допринос развоју српске поезије.

Саша Радојчић (1963) је дипломирао и докторирао на Филозофском факултету у Београду. На Факултету ликовних уметности у Београду предаје „Филозофију уметности“ у звању редовног професора. Објавио је 8 збирки песама: *Узалуд снови* (1985), *Камерна музика* (1991), *Америка и друге песме* (1994), *Елегије, ноктурна, етиде* (2001), *Четири годишња доба* (2004), *Cyber zen* (2013), *Дуге и кратке песме* (2015), *То мора да сам такође ја* (2020). Поред песничког опуса Радојчић је изврстан тумач српског песништва и уметности. Објавио је 5 књига критика и огледа: *Провидни анђели* (2003), *Поезија, време будуће* (2003), *Реч после* (2015), *Једна песма* (2016), *Слике и реченице* (2017), *Огледало на пијаци Бајлони* (2019). Аутор је 5 теоријских књига о филозофији уметности и песништву: *Ништа и прах. Антрополошки песимизам Стеријиног Даворја* (2006), *Стапање хоризоната. Песништво и интерпретација песништва у филозофској херменеутици* (2010), *Разумевање и збивање. Основни чиниоци херменеутичког искуства* (2011), *Увод у филозофију уметности* (2014), *Уметност и стварност* (2021). Превео је са немачког језика 11 филозофских и теоријских дела Х. Г. Гадамера, В. Дилтаја, Р. Зафранског, Е. Лингера, Х. Кајзелринга, Л. А. Саломе, В. Вајблингера и В. Ајленбергера.

Саша Радојчић је као свеобухватна песничка и филозофска личност оставио веома дубок печат у српској поезији одабраним збиркама које су јединствен спој песништва и филозофског знања. За поезију је добио награде: „Бранко Ћопић“, „Ђура Јакшић“, „Венац Лазе Костића“, „Ленкин прстен“, Змајеву награду и Дисову награду за целокупно песничко дело. Добитник је и награде „Милан Богдановић“ за књижевну критику.

Од првих песничких књига, посебно збирке *Камерна музика* (1991) **Саша Радојчић** почиње свој веома специфичан песнички пут – ствараоца, и како у најновијој књизи – *То мора да сам такође ја* (2020) – каже, „читаоца“ поезије. У оба случаја, то је пут брижљивог тумача позиције песничког субјекта ситуираног између виталних питања егзистенције и језика. Радојчић јединственом лирском визуром и песничким стилем доноси широк распон тема дајући сваком збирком различите аспекте, сагледавајући Време и човека у времену, од наслеђених представа песника претходника до живог и савременог искуства. Никада не губи смисао за сажете форме и лирску обојеност сопственог гласа одређеног личним Тренутком у времену и простору. Кроз дубину мишљења и једноставност говора Радојчић је изградио специфичан песнички опус у српској поезији. У последњој књизи *То мора да сам такође ја* (2020) Радојчић проговара о боговима, херојима, свакодневици, љубави, пријатељству, времену и породици једноставношћу исказа и „опевањем мишљења“. Тиме је Радојчић песник ерудита, али и песник малих ствари, детаља, медаљона живота који носе сву тежину егзистенције и сложеност дијалектике постојања. Есејиста филозофске провенијенције, али и сензибилни стваралац, Саша Радојчић своју најновију етапу стваралачког сазревања обележава као присно виђено искуство, песника и личног доживљаја. Најновијом збирком *То мора да сам такође ја* (2020) он је потврдио своју пуну песничку зрелост, самим тим и своје место у врху савремене српске поезије.

Смислом за најесенцијалније вредности, исказане једноставним језиком, Радојчић се приближава и важним аспектима стварања Десанке Максимовић и то највише у делу њене рефлексивне лирике. Новим стилем Радојчић блиско Десанки Максимовић суптилно детектује промене које доноси време, исказује стрепњу и упитаност пред питањима човекове егзистенције и уметничког стварања. Тако остаје савремен и свевремен пред новим и хуманистичким изазовима савременог друштва.

Награда „Десанка Максимовић“ биће додељена 17. маја 2021. године у Бранковини или у Београду у складу са епидемиолошким мерама и свеукупним околностима везаним за протокол манифестације. Задужбина „Десанка Максимовић“ ће обавестити јавност о месту доделе неколико дана пре наведеног термина.

У Београду, 15. априла 2021.

Председник Жирија

др Светлана Шеатовић, научни саветник